

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Capitulare primum anni DCCCXIX. sive capitula addita ad legem Salicam
in generali populi conventu habito apud Aquisgranum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

CAPITVLARE PRIMVM ANNI DCCCXIX.

S I V E

Capitula addita ad legem Salicam in generali populi conventu habito apud Aquisgranum post natale Domini anno quinto imperij Ludovici Pij desinente.

Hæc capitula Dominus Hludovicus Imperator anno imperij sui quinto cum universo cœtu populi in Aquisgrani palatio promulgavit atque legi Salice addere præcepit. Ipseque postea, cum in Theodonis villa generalem conventum habuisset, ulterius capitula appellanda esse prohibuit, sed ut lex tanum dicerentur voluit.

INCIPIVNT CAPITVLA.

1. **D**e honore Ecclesiærum.
2. De injuriis sacerdotum in Ecclesiæ factis.
3. De viduis & pupillis & pauperibus.
4. De raptu viduarum.
5. De homine publican pœnitentiæ agente interfecto.
6. Ut omnis homo liber potestatem habeat ubique voluerit res suas dare pro salute anime sue.
7. De homicidio prohibendis.
8. Quid in compositione virgildi dari debet.
9. De raptu alienarum sponsarum.
10. De falsis testibus convincendas.
11. De proprio in bannum missio.
12. De manire.
13. De faidis coercendas.
14. Vbi sacramenta juranda sint.
15. De his que de furto accusati fuerint.
16. De dispeçtu litterarum dominicarum.
17. De iugis velonie & consuetudinibus.
18. De his qui bonos denarios accipere volunt.
19. De adulteratoribus monetæ.
20. De proprio dominico fine iussione illius reddito.
21. De pueris invitatis parentibus detonsis & puellis velatis.

INCIPIVNT SVPRASCRIBTA CAPITVLA ET EORVM TEXTVS.

De honore Ecclesiærum.

IV. 1. **S**i quis aut ex levi causa aut sine causa hominem in Ecclesiæ interficerit, de vita componat. Si vero foris rixati fuerint, & unus alterum in Ecclesiæ fugerit, & ibi se defendendo eum interficerit, si hujus facti testes non habuerit, cum duodecim conjuratoribus legitimis per sacramentum adfimeret se defendendo eum interfecisse, & post hac sexcentos solidos ad partem Ecclesiæ quam illo homicidio polluerat & insuper bannum nostrum solvere cogatur; si vero qui interfecit est

absque compositione jaceat, ac deinde interactor secundum judicium canonicum congruam facinori quod admisit pœnitentiæ accipiat. Si proprius servus hoc commiserit, judicio aquæ ferventis examineetur utrum hoc sponte an se defendendo fecisset. Et si manus ejus exulta fuerit, interficiatur. Si autem non fuerit, dominus ejus juxta quod virgildus illius est ad Ecclesiæ perolvat, aut cum, si voluerit, eidem Ecclesiæ tradat. De ecclesiastico & fiscalino & beneficiario lervo volumus ut pro una vice virgildus ejus pro eo componiatur, altera vice ipse servus ad suppli-

Pp ij

599 ANNO CHRISTI 600
Capitularia LUDOVICI PII I M P. S.

cium tradatur. Hereditas tamen liberi hominis, qui propter tale facinus ad mortem fuerit judicatus, ad legitimos heredes illius perveniat. Si in atrio Ecclesie, cuius porta reliquias sanctorum consecrata est, huiusmodi homicidium perpetratum fuerit, simili modo emendetur vel componatur. Si vero porta Ecclesia non est consecrata, eo modo componatur quod in atrio committitur sicut componi debet quod in immunitate violata committitur.

De injuriis sacerdotum in Ecclesiis factis.
Ibid. 14. II. Sanguinis effusio in Ecclesia facta cum fuste, si Presbyter fuerit, triplo componatur, duas partes eidem Presbytero, tertia pro fredo ad Ecclesiam, & insuper bannus noster. Similiter de Diacono iuxta compositionem ejus in triplo cum banno nostro componatur. De Subdiacono similiter in triplo secundum suam compositionem. Et de unicuiusque ordinis Clerico secundum suam compositionem in triplo persolvatur, & insuper bannus noster. Similiter & de iecu sine sanguinis effusione de unicuiusque ordinis Clerico secundum suam compositionem in triplo, & bannus noster. Et qui non habet unde ad Ecclesiam persolvat, tradat se in servitum eidem Ecclesie usque dum totum debitum persolvatur.

De viduis & pupillis & panperibus.
Ibid. 16. III. Ut quandocunque in mallum ante Comitem venerint, primo eorum causa audiatur & definitur. Et si testes per se ad causas suas querendas habere non potuerint, vel legem nescierint, Comes illos vel illas adjuvet, dando eis talem hominem qui rationem eorum teneat, vel pro eis loquatur.

De rapta viduarum.
Ibid. 17. IV. Qui viduam intra proximos triginta dies vidutatis sue vel invitam vel volentem sibi copulaverit, bannum nostrum id est sexaginta solidos in triplo componat. Et si invitam duxit, legem suam ei componat, illam vero ulterius non adtingat.

De homine publicam penitentiam agente interfecto.
Ibid. 18. V. Qui hominem publicam penitentiam agentem interficerit, bannum nostrum in triplo componat, & virgildum ejus proximis ejus persolvatur.

Vt omnis homo liber potestatem habeat ubi cunque voluerit res suas dare pro salute anime sue.

Ibid. 19. VI. Si quis res suas pro salute anime

sua vel ad aliquem venerabilem locum, vel propinquuo suo, vel cuilibet alteri tradere voluerit, & eo tempore intra ipsum comitatum fuerit in quo res illae posita sunt, legitimam traditionem facere studeat. Quod si eodem tempore quo illas tradere vult extra cundem comitatum fuerit, id est, sive in exercitu, sive in palatio, sive in alio quolibet loco, adhibeat sibi vel de suis pagensibus, vel de aliis qui eadem legge vivant qua ipse vivit, testes idoneos, vel si illos habere non potuerit, tunc de aliis quales ibi meliores inveniri possint, & coram eis rerum suarum traditionem faciat, & fiduciarios vestituræ donet ei qui illam traditionem accipit ut vestituram faciat. Et postquam haec traditio ita facta fuerit, heres illius nullam de praedictis rebus valeat facere repetitionem. Insuper & ipse per se fiduciacionem faciat ejusdem vestituræ, ne heredi illa occasio remaneat hanc traditionem immutandi, sed potius necessitas incubat illam perficiendi. Et si nondum res suas cum coheredibus suis divisas habuit, non ei hoc sit impedimento, sed coheres ejus, si sponte voluerit, aut per Comitem aut per Missum ejus distracti gatur ut divisionem cum illo faciat ad quem defundetur hereditatem suam voluit pervenire. Et si cuilibet Ecclesie eam tradere rogavit, coheres ejus eam legem cum illa Ecclesia de praedicta hereditate habeat quam cum alio coherede suo habere debebat. Et hoc observetur erga patrem & filium & nepotem usque ad annos legitimos. Potestea ipsæ res ad immunitatem ipsius Ecclesie redeant.

De homicidiis prohibendis.

VII. Quicunque hominem aut ex levi causa aut sine causa interficerit, virgildum ejus his ad quos ille pertinet componat. Ipse vero propter talem presumptionem in exilium mittatur ad quantum tempus nobis placuerit. Res tamen suas non amittat.

Quid in compositione virgildi dari debet.

VIII. In compositionem virgildi voluntus ut ea dentur que in lege continentur, excepto accipitire & spata, quia propter illa duo aliquoties perjurium committitur, quando majoris pretij quam illa sint esse jurantur.

De rapto alienarum sponsarum.

IX. Si quis sponsam alienam rapuerit, aut patri ejus, aut ei qui legibus ejus defensor esse debet, cum sua lege eam redat, & quicquid cum ea tulerit, scomtim

unamquamque rem secundum legem reddat. Et si hoc defensor ejus perpetrari confenserit, & ideo raptor nihil querere voluerit, Comes singillatim de unaquaque re freda nostra ab eo exactare faciat. Sponso vero legem suam componat, & infra bannum nostrum, id est, sexaginta solidos solvat, vel in praesentiam nostram Comes cum advenire faciat, & quanto tempore nobis placuerit in exilio maneat, & illam feminam ei habere non licet.

De falsis testibus convincendis.

Ibid. 23. X. Si quis cum altero de qualibet causa contentionem haberet, & testes contra cum per judicium producuntur, si ille falsos eos esse suplicatur, liceat ei alios testes, quos meliores potuerit, contra eos opponere, ut veracum testimonio falsorum testium perversitas superetur. Quod si ambae partes testium ita inter se dissenserint ut nullatenus una pars alteri cedere velit, eligantur duo ex ipsis, id est, ex utraque parte unus, qui cum fecutis & fibulis in campo decercent utra pars falsitatem, utra veritatem suo testimonio sequatur. Et campioni qui vietus fuerit, propter perjurium quod ante pugnam commisit, dextera manus amputetur. Cetero vero ejusdem partis testes, qui falsi apparuerint, manus suas redimant. Cuius compositionis duas partes ei contra quem testati sunt dentur, tertia pro fredo solvatur. Et in seculari quidem causa hujuscemodi testium diversitas campo comprobatur. In ecclesiastici autem causis, ubi de una parte seculari, de altera vero ecclesiasticum negotium est, idem modus observetur. Vbi vero ex utraque parte ecclesiasticum fuerit, rectores earundem Ecclesiarum, si se familiariter pacificare velint, licentiam habeant. Si autem de hujuscemodi pacificatione inter eos convenire non possint, advocati corum in mallo publico ad praesentiam Comitis veniant, & ibi legitimus terminus eorum contentio-ribus imponatur. Testes vero de qualibet causa non aliunde querantur nisi de ipso comitatu in quo res unde causa agitur posse sunt: quia non est credibile ut vel de statu hominis vel de possefione cuiuslibet per alios melius rei veritas cognosci valeat quam perillos qui viciniores sunt. Si autem contentio quae inter eos exorta est, in confinio duorum comitatuum fuerit, liceat eis de vicina centena adjacentis comitatus ad causam suam testes habere.

De proprio in bannum missio.

XI. Cujuscunque hominis proprietas ob crimen aliquod quod idem habet commissum in bannum fuerit missa, & ille recognita, ne justitiam faciat, venire diffulerit, annumque ac diem in eo banno illum esse permitterit, ulterius eam non adquirat, sed ipsa fisca nostro societur. Debitor vero quod is cuius ea fuit solvere debuit, per Comitem ac ministros ejus juxta affirmationem damni de rebus mobilibus que in eadem proprietate inventae fuerint, his quibus idem debitor fuit exsolvatur. Quod si rerum mobilium ibidem inventarum quantitas ad compositionem non sufficerit, de immobilibus suppletatur, & quod superfluerit, sicut dictum est, filius noster possideat. Si nihil super compositionem remanere potuerit, totum in illam expendatur. Si autem homo ille nondum cum suis coheredibus proprium suum dividum habuit, convocet eos Comes, & cum eis legitimam divisionem faciat, & tunc, sicut jam dictum est, partem ejus fisca nostro addicat, & compositionem de ea, juxta modum superiorius comprehensum, his ad quos illa legibus pertinet exsolvar. Quod si non de alia re, sed de ipsa proprietate qua in bannum missa fuit, ac per hoc in nostram potestatem redacta est, fuerit interpellatus, Comes in cuius ministerio eam esse confiterit hoc ad notitiam nostram perferre curerit, ut nos eandem proprietatem, qua secundum supradictum modum in nostrum dominium redacta est, per precepti nostri auctoritatem in jus & potestatem hominis qui eam quererebat, si sua esse debet faciamus pervenire.

De manni.

XII. Si quis de statu suo, id est, de libertate vel de hereditate compellandus est, iuxta legis constitutionem manniatur. De ceteris vero causis, unde quis rationem est redditurus, non manniatur, sed per Comitem banniatur. Et si post unam & alteram Comitis admonitionem aliquis ad mallum venire noluerit, rebus ejus in bannum missis venire & justitiam facere compellatur.

De fidelis coercendis.

XIII. Si quis aliqua necessitate con gente homicidium commisit, Comes in cuius ministerio res perpetrata est, & compositionem solvere & fidam per sacramentum pacificare faciat. Quod si una pars ei ad hoc consentire noluerit, id est,

P p ij

Ibid. 24.

Ibid. 25.

aut ille qui homicidium commisit, aut is qui compositionem suscipere debet, faciat illum Comes qui ei contumax fuerit ad presentiam nostram venire, ut cum ad tempus quod nobis placuerit in exilium mittamus, donec ibi castigetur, ut Comiti suo inobediens esse ulterius non audeat, & majus damnum inde non adcrecat.

Vbi sacramenta juranda sint.

Ibid. 18. X IV. Vbi antiquitus consuetudo fuit de libertate sacramenta admirare vel jurare, ibi mallum habeatur, & ibi sacramenta jurentur. Mallus tamen neque in Ecclesia neque in atrio ejus habeatur. Minorà verò placita Comes five intra suam potestatem vel ubi impetrare potuerit habeat. Volumus utique ut domus à Comite in loco ubi mallum tenere debet construatur, ut propter calorem solis & pluviam publica utilitas non remaneat.

De his qui de furto accusati fuerint.

Ibid. 19. X V. Si liber homo de furto accusatus fuerit, & res proprias haberit, in mallo ad presentiam Comitis se adhramiat. Et si res non habet, fidejussores donet qui eum adhramire & in placitum adduci faciant. Et licet ei prima vice per sacramentum secundum legem idoneare, si potuerit. At si alia vice duo vel tres eum de furto accusaverint, licet ei contra unum ex his cum scuto & tufte in campo contendere. Quod si servus de furto accusatus fuerit, dominus ejus pro eo emender, aut eum sacramento excusat, nisi tale furtum perpetratum habeat propter quod ad supplicium tradi debeat.

De difelcta litterarum dominicarum.

Ibid. 20. X VI. Si quis litteras nostras dispiceret, id est, traictoriam quæ propter Missos recipiendos dirigitur, aut honores quos habet amittat, aut in eo loco ubi prædictos Missos suscipere debuit tamdiu residet & de suis rebus legationes illuc venientes suscipiat quoque animo nostro satisfactum habeat. Qui verò epistolam nostram quounque modo dispicerit, iussu nostro ad palatum veniat, & juxta voluntatem nostram congruam stultitiae sua castigationem accipiat. Et si homo liber vel ministerialis Comitis hoc fecerit, honorem, qualmunque haberit, five beneficium amittat. Et si servus fuerit, nudus ad palum vapulet, & caput ejus tondeatur.

De iugis telonis & confuetudinibus.

Ibid. 21. X VII. Ut ubi tempore avi nostri Dom-

ni Pippini consuetudo fuit teloneum dare, ibi & in futurum detur. Nam ubi noviter inceptum est, ulterius non agatur. Et ubi necesse non est fluvium aliquem per pontem transmeare, vel ubi navis per medium aquam aut sub pontem serit, & ad ripam non adpropinquaverit, neque ibidem aliquid emptum vel venundatum fuerit, ulterius teloneum non detur. Et nemo cogat alium ad pontem ire, ubi juxta pontem aquam transmeare potest. Et qui ulterius in talibus locis, vel de his qui ad palatum seu in hostem pergunt, teloneum exactaverit, cum sua lege ipsum teloneum reddat, & bannum nostrum id est sexaginta solidos componat.

De his qui bonos denarios accipere nolant.

X VIII. Quicunque liber homo denarium merum & bene pensantem recipere noluerit, bannum nostrum id est sexaginta solidos componat. Si verò servi ecclesiastici aut Comitum aut vassallorum nostrorum hoc facere presumperint, sexaginta iectibus vapulet. Aut si magister eorum vel advocatus, qui liber est, eos vel Comiti vel Misso nostro iussus præsentare noluerit, prædictum bannum nostrum id est sexaginta solidos componat.

De adulteratoribus monete.

X IX. De falsa moneta jubemus ut qui Ibid. 22. eam percussisse comprobatus fuerit, manus ei amputent. Et qui hoc confessur, si liber est, sexaginta solidos componat. Si servus est, sexaginta iectus accipiat.

De proprio dominico fine iussione illius redditio.

X X. Si quis proprium nostrum, quod Ibid. 23. in vestitura genitoris nostri fuit, aliqui querenti sine nostra iussione reddiderit, aliud tantum nobis de suo proprio cum sua lege componat. Et quicunque illud scienter per malum ingenium adquirere tentaverit, pro infidelī teneatur; quia sacramentum fidelitatis, quod nobis promisit, irritum fecit; & ideo secundum nostram voluntatem & potestate dijudicandus est.

De pueris invitis parentibus detonsis & pueris velatis.

X XI. Si quis puerum invitis parentibus toronderit, aut puellam velaverit, legem suam in triplo componat, aut ipsi puer vel puellæ, si jam sua potestatis sunt, aut illi in cuius potestate fuerint. Illi verò potestate habeant capitis sui, ut in tali habitu permaneant qualis eis complacerit.